

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124372680
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2025:6124372680.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v spore žalobcu: A. B. C., D., E., narodený XX.X.XXXX, bytom F., G. H. I. XXXX/XX, občan SR, právne zastúpený: JUDr. Andrej Gara, advokát so sídlom v Bratislave, Štefánikova 14, IČO: 30 850 436, proti žalovanej: A. J. C., narodená X.XX.XXXX, bytom F., C. XXXX/XX, občan SR, právne zastúpená: JUDr. Roman Henčel, advokát, so sídlom v Prievidzi, G. Švéniho 8, IČO: 51 007 746, o zaplatenie 133,33 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 133,33 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 133,33 Eur od 26.11.2024 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Konanie o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 133,33 Eur vo výške 5,5% ročne od 5.9.2022 do 25.11.2024 z a s t a v u j e.

III. Súd žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78,69 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou pôvodne podanou na Okresný súd Banská Bystrica domáhal v upomínacom konaní voči žalovanej zaplatenia sumy 133,33 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 05.09.2022 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca si voči žalovanej uplatňuje nárok na náhradu škody spočívajúcej vo vynaložených nákladoch v súvislosti s cestou do miesta bydliska maloletého dieťaťa a späť. Žalobca a žalovaná vedú konania o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu, vedené na Okresnom súde Prievidza, sp. zn. 18P/54/2019 a konanie o rozvod a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, vedené na Okresnom súde Bratislava IV, sp. zn. 13P/91/2019. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 23.06.2022, č.k. 19CoP/20/2022-2736 zmenil výrok V. rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 18P/54/2019-2555 tak, že otec je oprávnený stykať sa s maloletým B. bez prítomnosti matky každý párnny týždeň v sobotu od 10.:00 hod. do 18:00 hod. a v nedeľu od 9:00 hod. do 18:00 hod. a matka je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť a odovzdať ho otcovi v stanovenom čase pred vchodom budovy K. E. F., nachádzajúceho sa na L. M. C. F., kde jej ho otec v stanovenom čase odovzdá. Žalovaná vykonateľné rozhodnutie dobrovoľne nerešpektuje, sústavne bráni v styku žalobcu s maloletým a rôznymi obštrukciami a prietahmi tak žalovaná zmarila do dňa podania žaloby viac než 160 stykov žalobcu s maloletým. Žalovaná opakovane nereaguje na SMS správy žalobcu, ohľadom maloletého nekomunikuje, ani neposkytuje žiadne informácie o maloletom žalobcovi. Žalovaná si kladie vlastné podmienky pre styk žalobcu s dieťaťom a vytvára obštrukcie, ktorými sa snaží mylne vyvolávať dojem, že ona je síce ochotná dodržiavať súdne rozhodnutie, ale podľa tvrdení žalovanej to údajne objektívne prekážky na strane dieťaťa neumožňujú.

Žalobca si v zmysle vykonateľného rozhodnutia šiel dňa 4.9.2022 prevziať maloletého a za účelom stretnutia pricestoval z miesta svojho bydliska. Pred príchodom upovedomil žalovanú o svojom príchode prostredníctvom SMS správy, žalovaná následne žalobcovi stručne oznámila, že maloletý odmieta realizáciu styku, pričom svoje tvrdenia nijakým spôsobom nepreukázala. Žalovaná ani len neumožnila žalobcovi maloletého vidieť a na jeho ostatné správy náležite nereagovala, v dôsledku tendenčných tvrdení žalovanej spojeným s pravdepodobným zastráňovaním a rozrušovaním maloletého, žalobca privolal príslušníkov Policajného zboru a následne predmetné stretnutie oznámil prostredníctvom zápisnice.

Žalobca si uplatňuje predmetný nárok ako náhradu škody, za ktorej vznik zodpovedá žalovaná v dôsledku vyššie uvedeného konania a ktorá spočíva v zbytočne vynaložených nákladoch na cestu z F. do F. a späť a nákladoch spojených s ubytovaním. V dôsledku neposkytnutia potrebnej súčinnosti porušila prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, vedome spôsobila žalobcovi škodu, nakoľko jej zámer zmariť styk žalobcu s maloletým a spôsobiť mu tak zbytočne vynaložené náklady bol vopred daný, žalovaná je pritom povinná predchádzať vzniku škody a omisívne konanie má taktiež za následok vznik škody. Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanou a škodou je daná tým, že ak by žalovaná rešpektovala súdne rozhodnutie a umožnila žalobcovi bez obštrukcií styk žalobcu s maloletým, prípadne včas, riadne a náležite upovedomila žalobcu o objektívnej prekážke zakladajúcej predpoklad nemožnosti uskutočniť styk, nevynaložil by žalobca náklady na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť zbytočne a ku škode by nedošlo, nakoľko jediný účel cesty žalobcu bol práve styk s maloletým v zmysle rozhodnutia, predmetná cesta predstavuje vzdialenosť 372km, t.j. z F. do F. 186 km a z F. do F. 186 km. V zmysle ust. § 7 ods. 1 v spojení s ust. § 7 ods. 4 zák.č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách si žalobca nárokuje základnú náhradu vo výške 84,44 Eur a náhradu za spotrebované pohonné látky vo výške 48,88 Eur (náhrada prepočítaná v zmysle spotreby pohonných látok uvedených v technickom preukaze a údajov štatistického úradu v týždni od 29.8.2022 do 4.9.2022.

2. Upomínací súd vydal dňa 27.09.2024 vo veci platobný rozkaz, ktorým žalobe vyhovel. Voči platobnému rozkazu podala žalovaná vecne odôvodnený odpor. V odpore žalovaná mala za to, že nezodpovedá za náhradu škody, nakoľko škoda nevznikla žalobcovi v príčinnej súvislosti s konaním žalovanej, odmietla tvrdenie, že ona zámerné marí stretávanie sa otca s maloletým synom tým, že vytvára obštrukcie a kladie si vlastné podmienky na stretávanie, ktoré nezodpovedajú obsahu súdneho rozhodnutia. Z SMS komunikácie ktorá bola predložená vyplýva, že žalobca si kladie vlastné podmienky, mal záujem syna prevziať v sobotu a matke ho odovzdať až v nedeľu, teda aj s prespaním, čo nie je v súlade s vykonateľným súdnym rozhodnutím. Maloletý má problém prespávať mimo miesta jeho bydliska a takémuto styku sa bráni, pričom aj v rámci vykonávacieho konania, vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 15Em/2/2022 sudkyňa jednoznačne upozornila rodičov, najmä otca, aby sa styk uskutočňoval v intenciách vykonateľného súdneho rozhodnutia (zápisnica z pojednávania) a žalobca si musí byť vedomý, že pokiaľ bude trvať na styku s maloletým aj s prespaním, matka mu to nemusí umožniť a ak žalobca ako otec maloletého vopred upozornil matku, že chce realizovať styk v rozpore s vykonateľným súdnym rozhodnutím, a žalobca nesúhlasil len s rozsahom styku podľa súdneho rozhodnutia, žalovaná si splnila prevenčnú povinnosť a vopred oznámila otcovi, že mu takýto styk neumožní, práve pre správanie sa otca došlo k tomu, že sa styk s maloletým neuskutočnil a nebol realizovaný pre objektívnu prekážku, ktorú vytvoril práve žalobca tým, že žiadal styk s matkou nad rámec vykonateľného súdneho rozhodnutia a tvrdil matke, že syna zoberie do Bratislavy a vráti ho až v nasledujúci deň. Žalovaná popiera tvrdenia žalobcu o tom, že by syna na styk riadne nepripravila v zmysle súdneho rozhodnutia a popiera aj účelové tvrdenia žalobcu o zastráňovaní či rozrušovaní maloletého. Žalovaná maloletého na styk pripravila riadne a v súlade s rozhodnutím a opakovane informovala aj kolíznu opatrovníčku o tom, že žalobca odmieta dodržiavať styk podľa právoplatného rozhodnutia a trvá na styku v rozsahu nad rámec rozhodnutia, pričom syn takýto styk odmieta. Žalovaná tiež opakovane žiadala kolíznu opatrovníčku, aby žalobcu o dodržiavaní rozhodnutia informovala. Skutočnosť, že maloletý odmieta realizáciu styku so žalobcom nie je následkom konania žalovanej, ktorá koná vo výlučnom záujme maloletého, najmä aby vyvolaním stresových situácií u maloletého nedochádzalo k ďalšiemu nežiaducemu psychickému vývoju. Žalobca si odpor maloletého riadne neuvedomuje, žalobca vedie voči žalovanej niekoľko takmer identických žalôb o náhradu škody, pričom predmet podaných žalôb je stále totožný. Pre uplatnenie nároku na náhradu škody sa vyžaduje kumulatívne naplnenie všetkých troch predpokladov a protiprávne konanie žalovanej, či jej úmyselné zavinenie nie je podľa názoru žalovanej možné preukázať. Žalovaná si počínala tak, aby nedošlo ku škode na zdraví. Žalovaná svojim konaním neporušila žiadnu právnu povinnosť. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by žalovaná úmyselným konaním porušila prevenčnú povinnosť

a tým spôsobila škodu pozostávajúcu z cestovných náhrad, nárok žalobcu nie je dôvodný. Žalovaná spochybňuje aj vyčíslenie nákladov žalobcom, ktorý sa dostavil na vozidle, ktorého nie je vlastníkom, išlo tak o bezplatne vypožičané vozidlo a teda nemá nárok na paušálnu náhradu podľa zák.č. 283/2002 Z.z.. Žalovaná namieta aj výšku uplatneného úroku z omeškania ako rozpornú s právnymi predpismi, lebo ak žaloba pred podaním žaloby nevyzval žalovanú na dobrovoľné zaplatenie škody, má prípadný nárok len na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom sa druhá strana dozvedela o uplatnenom nároku. Žalovaná navrhuje súdu, aby žalobu zamietol ako nedôvodnú a priznal žalovanej náhradu trov konania vo výške 100%.

3.V návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní z 9.1.2025 žalobca uviedol, že žalovaná dlhodobo, sústavne a účelovo bez akéhokoľvek ospravedlniteľného dôvodu bráni v styku maloletého syna so žalobcom. Tvrdenie žalovanej, že táto skutočnosť sa nezakladá na pravdivých skutočnostiach a nesúvisí s predmetom konania je celkom klamlivé a nemožno sa s ním stotožniť. Vďaka niekoľkoročnému, opakovanému konaniu žalovanej možno konštatovať, že neuskutočnenie realizácie styku nie je ospravedlniteľnou náhodnou okolnosťou, ale úmyslom žalovanej. Odpor žalovanej je nedôvodný, ničím nepreukázaný, žalovaná sa v ňom nevyjadrila v žiadnej skutočnosti, ktorá je predmetom tohto konania. Žiadnym spôsobom neobjasnila svoje konanie, ktoré ju viedlo k nerešpektovaniu vykonateľného súdneho rozhodnutia, rovnako nepredložila dôkaz, odôvodňujúci jej svojvoľné konanie, ktorého následkom bolo zamedzenie styku žalobcu s maloletým synom. Žalovaná žalobcovi oznámila, že maloletý odmieta realizáciu styku, pričom z uvedeného nijakým spôsobom nevyplýva, že sa nejedná len o subjektívne tvrdenie a prianie výlučne samotnej žalovanej. K právnej otázke výpožičky vozidla tak základná náhrada podľa zák.č. 283/2002 Z.z. patrí bez ohľadu na to či je použité vlastné motorové vozidlo alebo prenajaté, k čomu žalobca predkladá čestné prehlásenie A. N. D. z 02.12.2024.

4. K podaniu žalobcu sa následne vyjadrila žalovaná podaním došlým do sporu 5.2.2025 a uviedla, že vo vzťahu k čestného prehláseniu z 2.12.2024 tak, akéhokoľvek zmeny v zmysle čl. IV bod 4 Zmluvy o výpožičke z 24.09.2021 na ktorú sa žalobca odvoláva, akéhokoľvek zmeny tejto zmluvy je možné vykonať len písomne dodatkami podpísanými obomi stranami. Predložené čestné prehlásenie je tak irelevantné. Vozidlo VW Tiguan ŠPZ G. bolo v BSM oboch strán sporu a žalobca ho bez súhlasu žalovanej odpredal A. N. D., od ktorého si vozidlo následne bezodplatne vypožičiava. Strany sporu sú stále manželmi k zániku ich BSM nedošlo a náklady, ktoré hradil žalobca za účelom realizácie styku boli s veľkou pravdepodobnosťou vyplatené z majetku, ktorý je stále v BSM. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by žalovaná úmyselným konaním porušila svoju povinnosť a tým mu spôsobila škodu pozostávajúcu z cestovných náhrad, nárok je v celom rozsahu nedôvodný.

5.Súd pojednával v neprítomnosti žalobcu, za účasti jeho právneho zástupcu, v neprítomnosti žalovanej a jej právneho zástupcu, ktorý ich neúčast' riadne a včas ospravedlnil a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v neprítomnosti. Súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalobcu a oboznámením obsahu listín : čl.3 žalobný návrh podaný dňa 3.9.2024 na Okresný súd Banská Bystrica, čl.10-11 SMS-komunikácia k styku medzi stranami sporu z 4.9.2022, čl.12 zápisnica o trestnom oznámení z 4.9.2022, čl.15 Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/20/2022-2736 z 23.06.2022, čl.35 Osvedčenie o evidencii OMV Volkswagen Tiguan, čl.36 Zmluva o výpožičke z 24.09.2021, čl. 37 Platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica z 27.9.2024, čl. 45 doručka z platobného rozkazu od žalovanej z 25.11.2024, čl.47 odpor proti platobnému rozkazu zo 6.12.2024, čl.52 Zápisnica o pojednávaní v konaní 15Em/2/2022 zo 6.2.2022, čl. 55 Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/77/2023-306 z 30.04.2024, čl.69 Úradný záznam z ÚPSVaR Prievidza zo 14.11.2022, čl. 70 emailová komunikácia žalovanej s ÚPSVaR Prievidza zo 17.08.2022, čl.71 emailová komunikácia žalovanej s ÚPSVaR Prievidza z 13.08.2022, čl. 72 emailová komunikácia žalovanej s ÚPSVaR Prievidza zo 7.08.2022, čl. 72 opak emailová komunikácia žalovanej s ÚPSVaR Prievidza zo 6.6.2022, čl. 73 opak emailová komunikácia žalovanej s ÚPSVaR Prievidza z 3.6.2022, čl. 78 vyjadrenie žalobcu k odporu a návrh na pokračovanie v konaní z 9.1.2025, čl. 82 Čestné prehlásenie A. D. z 2.12.2024, čl. 91 Vyjadrenie žalovanej z 5.2.2025, čl.96 vyjadrenie žalobcu z 5.3.2025, čl. 98 Uznesenie ORPZ v Prievidzi odbor kriminálnej polície zo 17.10.2024, čl. 116 Uznesenie Okresnej prokuratúry Prievidza z 28.10.2024 o zamietnutí sťažnosti obvinenej (žalovanej), čl. 122 Ospravedlnenie neúčasti žalovanej a jej právneho zástupcu na súdnom pojednávaní ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

6. Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.6.2022 č.k. 19CoP/20/2022-2736 bol zmenený rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku V. o úprave styku otca s maloletým dieťaťom tak, že styk žalobcu s maloletým B. C. bol upravený počas každého nepárneho týždňa bez prítomnosti matky vždy v sobotu v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že matka je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť a odovzdať ho otcovi v stanovenom čase pred vchodom do budovy K. E. F., nachádzajúceho sa na L. M. C. F., kde jej ho otec v stanovenom čase odovzdá.

7. Z predloženej SMS komunikácie žalobcu so žalovanou vyplýva, že dňa 26.8.2022 a 1.9.2022 sa žalobca pýtal žalovanej ako sa má maloletý, na čo žalovaná nereagovala. Dňa 2.9.2022 žalobca oznámil žalovanej, že na druhý deň príde pre dieťa, aby ho nachystala na styk s tým, že on bude na námestí čakať už o 9.00 hod. na odovzdanie a vráti ho v nedeľu večer podľa apelu OS Bratislava IV. Žalovaná na to reagovala tak, že uviedla, že podľa rozsudku Krajského súdu Trenčín je styk v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. a B. je pripravený na styk podľa rozsudku. Žalobca na to odpovedal: „Priprav syna na styk ako žiada OS BA IV, Matka si prevezmem ráno o 9h a vrátim ho v nedeľu večer. Čaká ho pekný víkend v F., o všetko sa postarám, nemusíš sa báť.“ Následne žalovanej odoslal SMS, v ktorej uvádza: „Venuj svoje úsilie príprave a nie vypisovaniu SMS a vytváraní prekážok, je to trápne. A trápne je aj to, ako sa každé dva týždne tváriš, že nepoznáš o čo ťa žiadal súd v F.. Priprav B.. Vďaka.“ Žalovaná reagovala: „Trápne je jedine to, že nedodržiavaš rozsudok súdu a neustále vystavuješ B. stresu, keď vieš, že nechce ísť na noc preč z domu a od mamy.“, na čo žalobca odpísal: „Stres mu spôsobuješ Ty, o nedodržiavaní rozsudkov môžeš napísať vlastnú knihu, tieto argumenty sú choré a smiešne. Priprav syna ako Ti píšem, vlož svoje úsilie do prípravy, nebudem Ti to už opakovať.“ Následne v sobotu 3.9.2022 o 9.00 hod. žalobca žalovanej oznámil, že je na námestí a pýta sa jej, kde sú, na čo žalovaná o 9.05 hod. reagovala tým, že v rozsudku KS je napísané, že styk je v sobotu od 10.00 hod. do soboty 18.00 hod. Žalobca na to uviedol, že žalovanú už predchádzajúci deň informoval, že bude postupovať podľa apelu O. F. A. a syna si prevezme o 9.00 hod. a vráti ho v nedeľu večer. Žiadal ju, aby syna pripravila podľa tohto apelu a priniesla ho na odovzdanie s tým, že počká na mieste a žalovanej dá čas do 10.00 hod. O 10.02 hod. sa žalobca spýtal žalovanej, kde sú, na čo reagovala tým, že B. nechce ísť, plače, že nechce ísť spinkať k tátkovi a chce spinkať len doma s maminkou. Žalobca na to uviedol, že je to absurdné, vyzval žalovanú, aby s tým prestala a oznámil, že si ide pre syna pred dom. O 10.17 hod. žalobca žalovanej oznámil, že je pred domom, žiadal ju, aby otvorila a odovzdala mu syna. Žalovaná reagovala tým, že B. stále nechce ísť, plače, že nechce spinkať u tatka. Žalobca ešte o 10.23 hod. žalovanej napísal, že sú to klamstvá, staré divadlo, žiadal, aby žalovaná otvorila dvere a odovzdala mu dieťa. V nedeľu dňa 4.9.2022 žalobca kontaktuje o 8.55 hod. žalovanú a oznamuje jej, že čaká na námestí, na čo matka reaguje že B. nechce ísť, plače, že nechce spať u tatka a chce ostať doma. Na uvedené reaguje o 9.01 hod. žalobca s odpoveďou že žalovaná pokračuje v marení, oznamuje žalovanej že ide pred dom, aby otvorila dvere a odovzdala mu syna. Žalovaná opakovane odpisuje že B. stále nechce ísť, plače, že nechce spať u tatka, pričom žalobca ešte dvakrát v SMS trvá na tom, aby mu žalovaná syna odovzdala, čomu žalovaná opakuje že B. nechce ísť, lebo nechce spať u tatka a chce ostať doma.

8. Zo zápisnice o trestnom oznámení č. ORPZ-PD-OKP-546/2022-DS vyplýva, že žalobca následne podal dňa 4.9.2022 o 10.00 hod. na OR PZ v Prievidzi na žalovanú v tejto súvislosti trestné oznámenie.

9. Z predloženého technického preukazu (č. D. XXXXXX) bolo zistené, že N. D., nar. XX.X.XXXX, je evidovaný ako vlastník vozidla Volkswagen Tiguan, EČV: G.. Podľa údajov v technickom preukaze je spotreba uvedeného vozidla 7,6 l/100 km. Z informácií dostupných na internete (www.statdat.statistics.sk) vyplýva, že počas 25. týždňa roku 2022 bola priemerná cena benzínu natural 95-oktánový 1,914 eur/liter.

10. Zo zmluvy o výpožičke zo dňa 24.9.2021, uzatvorenej medzi A. N. D., nar. XX.X.XXXX, ako požičiavateľom a žalobcom ako vypožičiavateľom vyplýva, že požičiavateľ bezodplatne prenechal žalobcovi vozidlo VW Tiguan EČV: G. na užívanie. Zmluva bola uzavretá od 25.6.2021 na dobu neurčitú.

11. Z čestného prehlásenia A. N. D. zo dňa 2.12.2024 vyplýva, že podľa dohody medzi ním a žalobcom ako vypožičiavateľom je vypožičiavateľ povinný sa starať o technický stav motorového vozidla, a to uhrádzať všetky povinné technické prehliadky, ako aj vymieňať všetky opotrebované časti motorového vozidla na vlastné náklady. V čestnom vyhlásení uvádza, že vypožičiavateľ je povinný udržiavať motorové vozidlo v riadnom technickom stave na jeho užívanie a za týmto účelom je povinný uhrádzať

všetky náklady spojené s technickou údržbou a mobilitou motorového vozidla, t.j. vypožičiavateľ znáša cestovné náhrady za používanie predmetného motorového vozidla výlučne sám v celom rozsahu.

12. Zo zápisnice o pojednávaní v konaní Okresného súdu Prievidza sp.zn. 15Em/2/2022 zo dňa 6.2.2023 (v zápisnici je uvedený nesprávny dátum 6.2.2022), týkajúceho sa výkonu rozhodnutia o úprave styku žalobcu s maloletým B., bolo zistené, že súd apeloval a vyzýval žalobcu ako otca, aby v najbližších týždňoch rešpektoval súdne rozhodnutie č.k. 19CoP/20/2022 zo dňa 23.6.2022, podľa ktorého má právo byť s dieťaťom bez prespatia len vo vymedzenom rozsahu, je povinný dieťa v stanovenom čase matke odovzdať. Súd žalobcu tiež vyzval, aby matku dieťaťa nevyzýval na prípravu syna aj na prespatie, k čomu ho neoprávňuje žiadne súdne rozhodnutie. Zároveň súd konštatoval, že za doteraz zisteného skutkového stavu považuje konanie matky (žalovanej) ako dobrovoľné neplnenie si povinnosti z vykonateľného súdneho rozhodnutia.

13. E-mailami zo dňa 7.8., 13.8. a 17.8.2022 žalovaná žiadala o pomoc s realizovaním styku kolízneho opatrovníka, nakoľko dieťa odmieta styk s otcom s prespaním, plače, že nechce spinkať u tatka, žalobca však trvá na odovzdaní dieťaťa na celý víkend. Spoločné stretnutie rodičov na návrh kolízneho opatrovníka však žalovaná nepovažovala za adekvátne riešenie, podľa jej názoru je potrebné vysvetliť žalobcovi, že je v záujme syna, aby styk prebiehal tak, ako je uvedené v rozsudku. Svoju prítomnosť pri tom považovala za absolútne bezpredmetnú. Kolízneho opatrovníka žiadala o individuálne stretnutie mimo svojej pracovnej doby. Za jediný dôvod, pre ktorý sa styk neuskutočňuje, považovala žalovaná to, že žalobca odmieta dodržiavať rozsudok Krajského súdu Trenčín.

14. Z uznesenia OR PZ v Prievidzi ČVS: ORP-558/1-VYS-PD-2023 zo dňa 17.10.2024 vyplýva, že voči žalovanej bolo vznesené obvinenie za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť tým, že nerešpektovala rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 9.3.2022 č.k. 18P/54/2019-2555 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 23.6.2022 č.k. 19CoP/20/2022-2736 a neodovzdala maloletého B. C., nar. XX.X.XXXX, otcovi v dňoch 13.4.2024 a 14.4.2024, 27.4.2024, 11.5.2024, 12.5.2024, 25.5.2024, 26.5.2025, 8.6.2024, 9.6.2024, 6.7.2024, 7.7.2024, 20.7.2024, 21.7.2024, 3.8.2024, 4.8.2024, 17.8.2024, 18.8.2024, 31.8.2024, 1.9.2024, 14.9.2024, 15.9.2024, 28.9.2024, 29.9.2024 a 13.10.2024. Uznesením Okresnej prokuratúry v Prievidzi sp.zn. 2 Pv 351/23/3307-150 zo dňa 28.10.2024 bola sťažnosť žalovanej voči uzneseniu o vznesení obvinenia zamietnutá ako nedôvodná.

15. Právny zástupca žalobcu na súdnom pojednávaní dňa 16.05.2025 uviedol v štádiu pred jeho otvorením, že žalobca berie žalobu čiastočne, čo do príslušenstva, t.j. úroku z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 05.09.2022 do 25.11.2024 späť a žiada v tejto časti konanie zastaviť. Po otvorení pojednávania sa vyjadril, že sa pridrižava svojich písomných vyjadrení a žalobného návrhu, ktorým si uplatňuje náhradu škody v dôsledku zbytočne vynaložených nákladov na cestu realizácie styku s maloletým dieťaťom v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktorý žalovaná svojim úmyselným porušením právnej povinnosti neumožnila na styk a styk zmarila. Žalobca má za to, že nárok je dôvodný v plnom rozsahu a v nadväznosti na námietku žalovanej v súvislosti s výškou úroku z omeškania trvá na čiastočnom späťvzatí žaloby o úrok z omeškania tak, že žalobca trvá na tom, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu 133,33 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 133,33 Eur od 26.11.2024 do zaplatenia. Zároveň zotrval na náhrade trov konania v rozsahu 100%.

16. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

17. Podľa § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. (3) Zodpovednosť sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

18. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a nakoniec zavinenie. Všetky uvedené zodpovednostné zložky musia byť splnené kumulatívne. Bolo spoľahlivo preukázané a medzi stranami nesporné, že v rozhodnom čase dňa 4.9.2022 bolo stretávanie sa otca (žalobcu) s maloletým synom upravené vykonateľným súdnym rozhodnutím zo dňa 23.6.2022 č.k. 19CoP/20/2022-2736. Z odôvodnenia rozhodnutia vo veci maloletého syna strán sporu

vyplýva, že medzi stranami sporu ako rodičmi maloletého v danom čase existovali osobné rozpory, ktoré sa negatívne prejavovali aj v oblasti výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému B.. V tom čase prebiehalo aj rozvodové konanie strán sporu, kde došlo k nariadeniu znaleckého dokazovania na otázku, či maloletý je schopný u otca prespať s ohľadom na jeho vek a psychický stav. Obaja rodičia boli súdom upozornení na opakovane vyslovený názor odvolacím súdom, znalcom i kolíznym opatrovníkom o záujme maloletého na citlivom rozširovaní jeho styku s otcom a súd poukázal na to, že žalobca ako otec má právo podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa, ktoré mu nie je zverené do osobnej starostlivosti, prostredníctvom jeho styku s dieťaťom. Zároveň poukázal na zodpovednosť oboch rodičov za výchovu a vývoj dieťaťa. V konaní nebolo medzi stranami sporné, že aj v rámci rozvodového konania súd apeloval na rodičov, aby sa snažili rozšíriť styk otca s dieťaťom bez prítomnosti matky na obdobie celého víkendu, t.j. od soboty do nedele nepretržite.

19. Predmetom tohto civilného sporu je posúdenie zodpovednosti žalovanej za zbytočne vynaložené cestovné náklady, ktoré mali vzniknúť žalobcovi a vzhľadom na obranu žalovanej posúdiť existenciu takých okolností, z ktorých možno vyvodíť, že škode nemohla žalovaná zabrániť, teda že vznik škody nezavinila.

20. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nárok žalobcu je v celom rozsahu dôvodný. Žalobca si voči žalovanej uplatnil nárok na náhradu škody v podobe cestovných náhrad, ktorá škoda mu vznikla dňa 4.9.2022 v dôsledku toho, že márne cestoval na stretnutie so svojim synom v zmysle vyššie uvedeného rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z miesta svojho bydliska v F. do miesta bydliska maloletého v F..

21. V konaní bolo nesporné, že dňa 4.9.2022 sa stretnutie žalobcu s maloletým synom neuskutočnilo, pritom išlo o súdom upravený styk, podľa ktorého mal žalobca ako otec právo stretnúť sa so synom bez prítomnosti matky vždy v sobotu v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že matka je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť a odovzdať ho otcovi v stanovenom čase pred vchodom do budovy K. E. F., nachádzajúceho sa na L. M. C. F., kde jej ho otec v stanovenom čase odovzdá. Preto tomu zodpovedala povinnosť žalovanej - matky dieťa na stretnutie s otcom - žalobcom pripraviť a stretnutie otca so synom umožniť. Žalobca sa dňa 4.9.2022 na súdom určené miesto odovzdania maloletého dieťaťa dostavil, následne kontaktoval SMS správou žalovanú a opakovane ju vyzýval k odovzdaniu dieťaťa, dostavil sa po predchádzajúcom upozornení aj do miesta bydliska dieťaťa, avšak v uvedený deň ku kontaktu žalobcu so synom preukázateľne nedošlo. Žalovaná to odôvodňovala tým, že žalobca sa domáhal styku s dieťaťom podľa odporúčania Okresného súdu F. A., t.j. počas celého víkendu nepretržite a maloletý odmietal u otca prespať. Z predloženej SMS správy zo dňa 2.9.2022 vyplýva, že otec naozaj uviedol, že si dieťa prevezme na námestí o 9.00 hod. nasledujúceho dňa a dieťa vráti v nedeľu večer. Následne v sobotu 3.9.2022 o 9.00 hod. žalobca žalovanej oznámil, že je na námestí a pýtal sa jej, kde sú, na čo žalovaná o 9.05 hod. reagovala tým, že v rozsudku KS je napísané, že styk je v sobotu od 10.00 hod. do soboty 18.00 hod. Žalobca na to uviedol, že žalovanú už predchádzajúci deň informoval, že bude postupovať podľa apelu OS F. A. a syna si prevezme o 9.00 hod. a vráti ho v nedeľu večer. Žiadal ju, aby syna pripravila podľa tohto apelu a priniesla ho na odovzdanie s tým, že počká na mieste a žalovanej dá čas do 10.00 hod. O 10.02 hod. sa žalobca spýtal žalovanej, kde sú, na čo reagovala tým, že B. nechce ísť, plače, že nechce ísť spinkať k tátkovi a chce spinkať len doma s maminkou. Žalobca na to uviedol, že je to absurdné, vyzval žalovanú, aby s tým prestala a oznámil, že si ide po syna pred dom. O 10.17 hod. žalobca žalovanej oznámil, že je pred domom, žiadal ju, aby otvorila a odovzdala mu syna. Žalovaná reagovala tým, že B. stále nechce ísť, plače, že nechce spinkať u tatka. Žalobca ešte o 10.23 hod. žalovanej napísal, že sú to klamstvá, staré divadlo, žiadal, aby žalovaná otvorila dvere a odovzdala mu dieťa. V nedeľu dňa 4.9.2022 žalobca kontaktuje o 8.55 hod. žalovanú a oznamuje jej, že čaká na námestí, na čo matka reaguje že B. nechce ísť, plače, že nechce spať u tatka a chce ostať doma. Na uvedené reaguje o 9.01 hod. žalobca s odpoveďou že žalovaná pokračuje v marení, oznamuje žalovanej že ide pred dom, aby otvorila dvere a odovzdala mu syna. Žalovaná opakovane odpisuje že B. stále nechce ísť, plače, že nechce spať u tatka, pričom žalobca ešte dvakrát v SMS trvá na tom, aby mu žalovaná syna odovzdala, čomu žalovaná opakuje že B. nechce ísť, lebo nechce spať u tatka a chce ostať doma. K odovzdaniu dieťaťa otcovi však dňa 4.9.2022 nedošlo, čo žalovaná odôvodňovala tým, že dieťa plače, nechce ísť, nechce ísť spať k tátkovi. Žalobca sa následne dostavil pred rodinný dom, kde žalovaná býva, kontakt neprebehol.

22. Súd po vyhodnotení skutkových okolností zmareného stretnutia žalobcu so synom dňa 4.9.2022 dospel k záveru, že žalovaná zavinene zmarila stretnutie maloletého syna s otcom (žalobcom), keď bez relevantného objektívneho dôvodu syna na stretnutie s otcom nepripravila a stretnutie mu neumožnila a žalovaná svojim správaním priamo porušila povinnosť, uloženú jej vykonateľným rozhodnutím súdu, teda žalovaná zodpovedá za škodu vzniknutú žalobcovi podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca preukázal v konaní všetky prvky zodpovednosti žalovanej za škodu, ktorá mu vznikla zbytočným vynaložením nákladov na cestu z miesta bydliska žalobcu do F. dňa 4.9.2022 a späť za účelom realizácie stretnutia sa žalobcu s maloletým synom na základe vykonateľného rozhodnutia súdu, pričom však žalovaná nepreukázala, že túto škodu nezavinila. Žalovaná mala právnu povinnosť vyplývajúcu z vykonateľného súdneho rozhodnutia umožniť dňa 4.9.2022 stretnutie žalobcu ako otca s maloletým synom. Žalobca žalovanej riadne oznámil, že si dieťa prišiel vyzdvihnúť. Je teda preukázané, že jeho cesta dňa 4.9.2022 na miesto stretnutia so synom sa uskutočnila výlučne za týmto účelom, dôkazom toho je i podanie trestného oznámenia zo dňa 4.9.2022. Nie je rozhodujúce, že otec sa domáhal rozšíreného styku s dieťaťom v zmysle odporúčania Okresného súdu Bratislava IV. Niet pochyb o tom, že žalobca mal dňa 4.9.2022 právo na stretnutie s dieťaťom na základe rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.6.2022 č.k. 19CoP/20/2022-2736 a v rozsahu tohto rozhodnutia bolo povinnosťou žalovanej stretnutie žalobcu s dieťaťom umožniť a žalobcu upozorniť na jeho povinnosť dieťa v zmysle citovaného právoplatného rozhodnutia vrátiť o 18.00 hod. toho istého dňa. Vzniknutá škoda žalobcu v podobe vzniknutých nákladov na prepravu vznikla v priamej príčinnej súvislosti s jeho cestou z miesta bydliska na miesto stretnutia sa s maloletým. Zavinenie žalovanej spočíva v jej úmyselnom konaní, pretože jednoznačne vedela, že svojim konaním, a to neumožnením stretnutia syna so žalobcom, poruší právo žalobcu na stretnutie so synom, a teda poruší povinnosť uloženú súdnym rozhodnutím a s týmto následkom bola uzročená. Ak v konaní žalovaná argumentovala tým, že maloletý nechcel ísť na stretnutie s otcom, napriek jej snahe, aby sa toto stretnutie uskutočnilo, toto žiadnym spôsobom nepreukázala a rovnako nepreukázala ani existenciu akejkoľvek objektívnej skutočnosti, pre ktorú nebolo možné stretnutie žalobcu s maloletým v uvedený deň realizovať. Žalovaná sa v spore bránila tým, že maloletý odmietal styk so žalobcom, nakoľko bol stresovaný skutočnosťou, že musí u žalobcu aj prespať. Uvedená skutočnosť však nič nemení na povinnosti matky pripraviť dieťa na styk s otcom v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Ak medzi stranami nedošlo k vzájomnej dohode na odlišnej úprave styku žalobcu s dieťaťom, bolo povinnosťou strán sporu rešpektovať citované súdne rozhodnutie. Pokiaľ k realizácii styku nedošlo, žalovanú zaťažuje dôkazné bremeno na preukázanie takej skutočnosti, pre ktorú objektívne nebolo možné, aby sa styk realizoval. Žalovaná v tomto smere dôkazné bremeno v konaní neuniesla. Súd preto zastáva názor, že dňa 4.9.2022 nebola v konaní preukázaná existencia takej objektívnej skutočnosti na strane maloletého, ktorá by objektívne bránila jeho stretnutie so žalobcom.

23. Námietku žalovanej, že vzhľadom k tomu, že strany sporu sú manželmi a nedošlo k zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva, náklady, ktoré hradil žalobca v súvislosti s cestou na realizáciu styku, boli s veľkou pravdepodobnosťou vyplatené z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu a že v súvislosti s tým potom nemohlo dôjsť ku škode na majetku vo výlučnom vlastníctve žalobcu súd nepovažoval za dôvodnú. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/113/93 (R 71/4) „ak zmluvu o vypožičaní motorového vozidla v zmysle § 257 OZ (v znení do 31. decembra 1991) uzavrel len jeden z manželov, nejde o taký úkon, ktorý by sa týkal veci spoločnej obidvom manželom (§ 145 ods. 1 OZ). Z tejto zmluvy je povinný plniť len ten z manželov, ktorý zmluvu uzavrel.“ Žalobca uzavrel zmluvu o výpožičke s vlastníkom vozidla sám s tým, že vozidlo využíva výlučne pre svoju osobnú potrebu. Súdu je z jeho činnosti známe, že strany sporu dlhodobo žijú oddelene a spoločne nehospodária. V zmysle ust. §143 Občianskeho zákonníka do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatria veci, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov. Pokiaľ žalobca užíva vozidlo výlučne pre svoju potrebu, aj prostriedky vynaložené na náklady spojené s jeho užívaním je potrebné posudzovať ako prostriedky slúžiace osobnej potrebe žalobcu, ktoré nepatria do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu.

24. Cesta žalobcu z miesta bydliska F. - G. H. do miesta styku F., L. M. a späť predstavuje vzdialenosť 372 km. V zmysle § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách si žalobca nárokuje základnú náhradu vo výške 84,444 Eur (0,227 Eur x 372 km v zmysle opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 282/2022 Z. z.) a náhradu za spotrebované pohonné hmoty vo výške 48,88 Eur (vychádzajúc z priemerných cien pohonných látok v SR podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky bola cena benzínu natural 95-oktánový v týždni od 29.8.2022 do 4.9.2022 v sume 1,729 eur/

liter; pri spotrebe vozidla 7,6 l / 100 km predstavuje výška náhrady za spotrebované pohonné hmoty sumu: $372 \text{ km} : 100 \text{ km} = 3,72 \times 7,6 \text{ l} = 28,272 \text{ litrov}$; $28,272 \text{ litrov} \times 1,729 \text{ Eur}$ predstavuje sumu 48,882 Eur). Spolu predstavujú cestovné náhrady sumu 133,326 Eur, po zaokrúhlení na dve desatinné čísla sumu 133,33 Eur. Žalovaná v súvislosti s výškou náhrady škody poukazovala na to, že žalobca pricestoval na styk s dieťaťom osobným motorovým vozidlom, ktoré mal v užívaní na základe zmluvy o výpožičke bezodplatne a preto neobstojí záver o nároku žalobcu na náhradu nákladov za užívanie vozidla (čo odôvodnila rozhodnutím Krajského súdu Trenčín zo dňa 30.4.2024 č.k. 17Co/17/2023). V tejto súvislosti žalobca uviedol, že je zrejme, že objektívne dochádza k opotrebovaniu vozidla a základná náhrada zohľadňuje opravy, údržbu, opotrebenie a výmenu pneumatík, motorového oleja, náplne do ostrekovačov, poplatky za umývanie auta, povinné zmluvné a havarijné poistenie, pričom na týchto nákladoch sa podieľa výlučne žalobca sám. Toto tvrdenie žalobcu bolo preukázané čestným vyhlásením A. N. D., ktorý vozidlo žalobcovi poskytol do užívania na základe zmluvy o výpožičke. Námietku žalovanej, že čestné vyhlásenie je len účelové, vypracované až 2.12.2024, ako aj to, že nebolo preukázané, že medzi vlastníkom vozidla a žalobcom došlo k uzavretiu dohody o hradení paušálnych náhrad za používanie vozidla, nakoľko zmeny a dodatky zmluvy o výpožičke musia byť urobené písomne, súd nepovažoval za opodstatnenú. Súdu je z jeho činnosti známe, že v predchádzajúcom období nebol nárok na náhradu cestovných náhrad za užívanie vozidla na základe výpožičky zo strany žalovanej spochybňovaný. Vzhľadom k tomu, že v súčasnosti žalovaná voči tomuto nároku vznáša námietky, žalobca v konaní musel produkovať dôkazy preukazujúce jeho nárok, nakoľko dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobcu. Na základe čestného vyhlásenia vlastníka vozidla o tom, že výlučne žalobca sa na základe ich vzájomnej dohody podieľa na nákladoch spojených s údržbou vozidla, jeho poistením a pod. súd považoval tvrdenia žalobcu v konaní za preukázané, a preto považoval nárok žalobcu na zaplatenie cestovných náhrad podľa zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v súvislosti s použitím vozidla na cestu z F. do F. a späť za opodstatnený.

25. Žalobca si voči žalovanej uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. vo výške 5,5 % ročne zo sumy 133,33 Eur od 5.9.2022, t.j. odo dňa nasledujúceho po neuskutočnenom styku žalobcu s dieťaťom do zaplatenia. Žalovaná sa bránila, že ak, tak sa mohla dostať do omeškania s plnením až odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby vrátane platobného rozkazu (25.11.2024), nakoľko v konaní nebolo preukázané (a žalovaná to popierala), že by žalobca žalovanú pred podaním žaloby vyzýval na zaplatenie predmetnej náhrady škody. Žalovaná sa o nároku žalobcu a jeho výške dozvedela až dorúčením žaloby. Súd preto považoval nárok žalobcu na úrok z omeškania zo sumy 133,33 Eur vo výške 5,5% ročne za dôvodný (po čiastočnom späťvzati) za obdobie od 26.11. 2024 do zaplatenia.

26. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd vo veci rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania v zo sumy 133,33 Eur vo výške 5,5% ročne od 5.9.2022 do 25.11.2024 zastavil v súlade s § 145 ods. 2 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte ako „CSP“) podľa čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom na súdnom pojednávaní dňa 16.05.2025 a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 133,33 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 133,33 Eur od 26.11.2024 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

27. Podľa § 256 CSP (1) Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. (2) Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

28. Zavinenie podľa § 256 CSP je možné posudzovať len z procesného hľadiska. Nemožno ho posudzovať podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť návrhu vo veci samej. Preto zásadne platí, že ak navrhovateľ zobral svoj návrh späť, z procesného hľadiska zavinil, že konanie muselo byť zastavené (uznesenie KS BB sp. zn. 13Co/1453/2014 zo dňa 12. 1. 2015).

29. O náhrade trov konania, vzhľadom na čiastočné zamietnutie žaloby, súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca sa v konaní voči žalovanej celkovo domáhal zaplatenia sumy 153,11 Eur (vrátane úroku z omeškania vyčísleného ku dňu rozhodnutia súdu), súd mu priznal po čiastočnom späťvzati sumu celkom 136,78 Eur (vrátane úroku z omeškania vyčísleného ku dňu rozhodnutia súdu). Žalobca tak mal v konaní úspech v rozsahu 89,334 %, úspech žalovanej v konaní predstavuje 10,665 %. Čistý úspech žalobcu

potom predstavuje 78,69 % s použitím aj ust. § 256 ods. 1 CSP. V tomto rozsahu súd žalobcovi nárok na náhradu trov konania aj priznal. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP). V tejto súvislosti súd ešte poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.01.2025 o odvolaní voči rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 5C/55/2024, ktorý uviedol: „K námietke žalobcu ohľadom nepriznania náhrady trov konania v rozsahu 100 % odvolací súd uvádza, že šlo o žalobu, ktorej nebolo vyhovené v celom rozsahu, a to zamietnutím zvyšku žaloby výrokom II. (týkajúcej sa úrokov z omeškania). Zamietnutie (čiastočné alebo v celom rozsahu) žaloby z uvedeného dôvodu predstavuje vždy neúspech žalobcu. Úspech žalovaného, resp. neúspech žalobcu (v časti úroku z omeškania) nebol len v nepatrnej výške, ktorý by bolo možné prehliadať s ohľadom na záver uvedený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.04.2004, sp. zn. 1MCdo/1/2004 uplatniteľný aj v aktuálnej dobe za platnosti novej procesnej úpravy C.s.p. analogicky avšak len sčasti (vzhľadom na neexistenciu úpravy obdobnej § 142 ods. 3 O.s.p.), podľa ktorého pomerne nepatrná časť sa môže týkať nároku na príslušenstvo v časti uplatneného nároku, ktorá podľa súdnej praxe neprevyšuje 5 až 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch. Ako uviedol súd prvej inštancie, žalobca sa v konaní voči žalovanej celkovo domáhal zaplata sumy 146,61 eur (vrátane úroku z omeškania vyčísleného ku dňu rozhodnutia súdu), súd mu priznal sumu celkom 133,02 eur (vrátane úroku z omeškania vyčísleného ku dňu rozhodnutia súdu). Žalobca tak mal v konaní úspech v rozsahu 90,73 %, úspech žalovanej v konaní predstavuje 9,27 %. Nejde o prehliadnuteľný úspech žalovanej. Z uvedeného je nesporné, že v konaní mal čiastočný úspech žalobca a čiastočný úspech žalovaná, preto bolo potrebné o trovách konania rozhodnúť v zmysle § 255 ods. 2 C.s.p. Pri zodpovednosti za výsledok súdneho konania je nevyhnutné vziať do úvahy celý predmet sporu, t. j. čo bolo žalobou uplatnené k tomu, čo bolo rozhodnuté vo veci. Len tak je možné posúdiť úspešnosť (neúspešnosť) sporových strán. Do úvahy treba vziať aj príslušenstvo, a to úrok z omeškania, ktorý v tejto veci nebol v zmysle vyššie uvedeného výpočtu zanedbateľný. Podľa § 217 ods. 1 C.s.p., pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, preto súd prvej inštancie správne vypočítal výšku úroku z omeškania v peniazoch ku dňu vyhlásenia jeho rozhodnutia. Námietka žalobcu, že konanie nie je právoplatné skončené a každým ďalším dňom výška úrokov z omeškania narastá a každým ďalším dňom tak má v tomto neutržateľnom postupe súdu väčší úspech vo veci je v rozpore s logikou veci. Vzhľadom na spôsob určenia výšky úroku z omeškania (percentuálne do zaplata) totiž každým dňom rovnako ako u žalobcu narastá aj úspech žalovanej v časti zamietnutia úroku z omeškania, percentuálny pomer úspechu a neúspechu oboch strán sporu zostáva zachovaný. Za absolútne nedôvodné považuje odvolací súd námietky žalobcu o nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby v časti úroku z omeškania, pretože žalobca toto rozhodnutie nepadol opravným prostriedkom (zjavne si uvedomujúc jeho správnosť) a ktoré tak nadobudlo právoplatnosť. Ak súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 C.s.p. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 81,46 %, rozhodol o náhrade trov konania správne.“

30. Rozhodnutie bolo vypracované v predĺženej lehote podľa § 223 ods. 3 CSP (SPR č. 749/25 Okresného súdu Prievidza).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie

prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).